

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/237/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814211809
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7814211809.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Ladislava Čakociho, v spore žalobcov X/ U.. C. Y., O.. XX.XX.XXXX, V. P. X, M., X/ C.. U. Y., O.. XX.XX.XXXX, V. Č. R. X, M. X/ U.. K. P.G., O.. XX.XX.XXXX, V. E. XXX, V., X/ X. E., O.. XX.XX.XXXX, V. B. XX, V., X/ C. Y., O.. XX.XX.XXXX, V. Z. F. XXX/XX, M. - K., zastúpených JUDr. Stanislavou Majerovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom Kpt. Nálepku 15, 040 01 Košice, proti žalovanému C.. E. X., O.. XX.XX.XXXX, V. B. XXX, XXX XX Y., zastúpeného Advokátskou kanceláriou VICTORIA, s.r.o., so sídlom Stránska 3155/7, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 51 164 353, o zaplatenie 1.983,90 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 5C/213/2015-167 z 29. októbra 2018

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a vec v r a c i a súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni U.. C. Y., O.. XX.XX.XXXX sumu 495,98 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 09.12.2011 do zaplatenia, žalobkyni C.. U. Y., O.. XX.XX.XXXX sumu 330,65 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 09.12.2011 do zaplatenia, žalobkyni U.. K. P., O.. XX.XX.XXXX sumu 330,65 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 09.12.2011 do zaplatenia, žalobkyni X. E., O.. XX.XX.XXXX sumu 330,65 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 09.12.2011 a žalobcovi C. Y., O.. XX.XX.XXXX sumu 495,98 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 09.12.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Súd ďalej zaviazal žalovaného nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Žalobcovia podanou žalobou žiadali, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 1.983,90 € s prísl. a nahradiť trovy tohto konania. Žalobu odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX X. M..Ú.. E., parc. č. 3202 v celkovej výmere 64864 m² - trvalé trávne porasty. Žalobca v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/12-tín žalobca v 2. rade v podiele 1/18-tín, žalobca v 3. rade v podiele 1/18-tín, žalobca v 4. rade v podiele 1/18tín a žalobca v 5. rade v podiele 1/12-tín a žalovaný v podiele 1/3-tín. Pozemok je v katastri nehnuteľností druhovo evidovaný ako trvalé trávne porasty, v skutočnosti však tento pozemok bol porastený drevinami.

4. Súd vychádzal aj z predloženej zmluvy č. 27/2011 uzavretej dňa 09.11.2011 medzi kupujúcim Lesopartner, s.r.o. Rožňava a predávajúcim E. X. vyplýva, že predávajúci sa zaviazal predat' kupujúcemu drevnú hmotu na lokalite peň /na koreni/. Kúpna cena bola určená dohodou a na základe vyznačenej ťažby dreva na parcele č. 3202 sa plánuje vyťažiť minimálne 50 m³. Cena za 1 m³ dreva na lokalite je peň: 35,- €/m³, bez DPH. Predávajúci zastupuje aj 1/3 vlastníkov a predávajúci sa zaväzuje jemu vyplatenú finančnú čiastku za ostatných vlastníkov /16,66 m³ x 35,- €/ vyplatiť ostatným osobám. Z LV č. XXXX v k.ú. E. vyplýva, že spoluvlastníkmi parciel registra "E" č. 1703/2 - trvalé trávne porasty o

výmere 11887 m², č. 3201 - trvalé trávne porasty o výmere 64864, č. 3446 - trvalé trávne porasty o výmere 42877 m², č. 3557/1- trvalé trávne porasty o výmere 9026 m², č. 3557/2 - trvalé trávne porasty o výmere 31793 m², č. 3672/1 - trvalé trávne porasty o výmere 55533 m², č. 3672/2 - trvalé trávne porasty o výmere 2486 m², č. 3672/3 - trvalé trávne porasty o výmere 213 m³, č. 4088 - trvalé trávne porasty o výmere 9747 m², č. 4250 - trvalé trávne porasty o výmere 7028 m², č. 4412 - trvalé trávne porasty o výmere 24491 m² sú podielovom spoluvlastníctve U. Y. v pomere 1/3-tiny, C. Y. v pomere 1/12-tiny, U. Y. v pomere 1/18-tiny, K. P. v pomere 1/18-tiny, X. E. v pomere 1/18-tiny, C. Y. v pomere 1/12-tiny a E. X. v pomere 1/3-tiny. Z rozhodnutia D. E. zo dňa 20.10.2011 vyplýva, že dali súhlas na výrub nasledovných drevín nachádzajúcich sa v extraviláne na pozemkoch parc.č. KN C 1125, 1126, 1132, 1144, 1146, 1584/1 /KN E 3020/, KN C 1496/1, 1571 /KN E 3446/, KN C 1445 /KN E 3557/2/ v k.ú, E.: na pozemku KN C 1125, 1126, 1132, 1144, 1146, 1584/1, /KN E 3202/ lokalita Skal' v k.ú. E.: 58 ks druhu smrek obyčajný s obvodom kmeňov od 41 do 180 cm, 38 ks druhu buk lesný s obvodom kmeňov 41 do 70 cm, 52 ks druhu breza plstnatá s obvodom kmeňov 41 do 80 cm, 43 ks druhu jelša lepkavá s obvodom kmeňov 41 do 70 cm, 5 ks druhu topoľ osikový s obvodom kmeňov 41 do 100 cm, 4 ks druhu javor mliečny s obvodom kmeňov 41 do 60 cm, 4 ks druhu čerešňa vtáčia s obvodom kmeňov 41 do 100 cm, na pozemkoch parc.č. KN C 1496/1 /KN E 4336/ lokalita Klimentov v k.ú. E.: 70 ks druhu smrek obyčajný s obvodom kmeňov od 41 do 140 cm, 4 ks druhu buk lesný s obvodom kmeňov od 41 do 100 cm, na pozemku parc.č. KN C 1445 /KN E 3557/2/ lokalita U. Y., v k.ú. E.: 30 ks druhu smrek obyčajný s obvodom kmeňov od 41 do 180 cm. Nesúhlasil s výrubom drevín nachádzajúcich sa na pozemkoch parc.č. KN C 1312, 1325 /KN E 1703/2/, KN C 1447 /KN E 3557/2/, KM C 1472/1, 1472/2, 1473, 1474/1, 1474/3, 1476, 1552 /KN E 3672/1/ v k.ú. E..

5. Vypočutý svedok P. M. uviedol, že on jednal so žalobkyňou v 1. rade ako aj s bratom žalovaného. On uzatváral zmluvu s tým, že si nebol istý kto zmluvu o ťažbe dreva podpisuje. Cenu z ťažby vyplatili jednak žalobkyni v 1. rade ako aj žalovanému s tým, že im vyplatili cenu aj za ostatných spoluvlastníkov. Na mieste samom bol len predtým ako došlo k vyťaženiu dreva. Bolo v záujme žalovaného, aby vyťažil všetko drevo aby mal z toho čím väčší zisk. Preto si nemyslel, že by tam nejaké drevo ešte bolo. Nevedel sa rozpačovať, či bola uzavretá nová zmluva po dohode. On zmluvu uzatváral jedine so žalovaným a s U. Y., ktorí sú nadpoloviční spoluvlastníci nehnuteľnosti. Cena bola vyplatená žalovanému a C. Y.. Súd na základe takto vykonaného dokazovania rozhodol v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a ti tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. V zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou Lesopartner, s.r.o. Rožňava zmluvu o výrobe dreva, a to aj v mene žalobcov. Hodnotu za výrub dreva prevzal žalovaný aj za ostatných spoluvlastníkov a tým sa na ich úkor bezdôvodne obohatil. Preto toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobcom vydať. Skutočnosti, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou Lesopartner, s.r.o. Rožňava zmluvu o výrubu dreva a aj to, že peniaze za výrub dreva boli vyplatené žalovanému aj za ostatných spoluvlastníkov, bolo preukázané. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 ods. 1 CSP a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 100 %, pretože žalobcovia mali v konaní plný úspech.

7. V podanom odvolaní žalovaný uviedol: V zmysle ustanovenia § 458 ods. 3 Občianskeho zákonníka ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil. Napriek skutočnosti, že žalovaný uvedené súdu preukázal, súd to pri rozhodovaní nezohľadnil. Súd nezohľadnil pri rozhodovaní ani kompenzačnú námietku právneho zástupcu žalovaného vznesenú na pojednávaní dňa 02.06.2016, pokiaľ žalovaný poprel skutkové tvrdenie o výdavkoch žalovaného, mal predložiť dôkaz, ktorý by preukazoval výšku oprávnených výdavkov v súvislosti s vykonanou činnosťou žalovaného. Popretie aj zákonných výdavkov (daň z príjmu, odvod do zdravotnej poisťovne) považuje žalovaný za účelové, vznesenie námietky premlčania - súd prvej inštancie sa napriek vznesenej námietke premlčania žalovaným v podaní zo dňa 27.07.2016, ktoré bolo doručené súdu dňa 01.08.2016, pri rozhodovaní nezaoberal. Žalovaný opätovne vznáša voči nárokom žalobcov námietku premlčania. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobkyňa 21 na pojednávaní dňa 02.06.2016 uviedla: "My sme sa dozvedeli o tom, že odporca mal vyplatenú kúpnu cenu niekedy na jar alebo v lete 2012 a to od U. Y., ktorý sa nás pýtal, či aj my sme dostali za svoj podiel." Žalobcovia podali žalobu dňa 08.12.2014. Z opísaných skutočností vyplýva, že žalobcovia podali

žalobu po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dva roky. Z tohto dôvodu, aj keby vzniklo žalobcom nejaký nárok na plnenie (ktorého sa žalobou domáhajú), v čase podania návrhu už bolo premlčané a žalovaný preto vznáša voči premlčaným nárokom námietku premlčania. Návrh rozhodnutia: Na základe opísaných skutočností žalovaný má za to, že v súdnom spore proti žalobcom 1/ až 5/ existujú proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č. k. 5C/213/2015 zo dňa 29.10.2018 uvedené odvolacie dôvody. Žalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietá a priznal žalovanému voči žalobcom plnú náhradu trov konania.

8. Teda žalovaný podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku a namietal hlavne to, že vzniesol námietku premlčania a aj napriek tejto námietke žalovaným v podaní z dňa 27.7.2016 (takmer pred štyrmi rokmi) sa súd ňou pri rozhodovaní nezaoberal, nároky žalobcu sú premlčané so zreteľom na § 107 ods. 1 OZ, lebo žalobkyňa v 2. rade na pojednávaní uviedla: "My sme sa dozvedeli o tom, že odporca mal vyplatenú kúpnu cenu niekedy na jar alebo v lete 2012, a to od U. Y., ktorý sa nás pýtal aj my sme dostali za svoj podiel, pričom žalobcovia podali žalobu 8.12.2014".

9. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcovia uviedli:

Námietka žalovaného, ktorou poukazuje na tvrdenie svojho brata P. X. o tom, že Zmluvu č. 27/2011 zo dňa 09.11.2011 so spoločnosťou Lesopartner, s. r.o. (ďalej len „zmluva“) podpísal on namiesto žalovaného, považujeme za zmätočnú. V Odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 03.03.2015, žalovaný nijako nespochybnil svoj podpis na tejto zmluve, naopak, uvádza, citujeme: „U. Y. dosiahol to, čo chcel, bol som v tiesni zmluvu podpísať...“. To, že odpor bol napísaný a podpísaný žalovaným dosiaľ spochybnené nebolo. Ak by zmluvu podpísal brat žalovaného, tak táto skutočnosť sama osebe nespôsobuje, že zo zmluvy nie je viazaný priamo žalovaný. Samotný svedok vo svojej výpovedi uvádza, že zmluvu podpísal: „...v zásluže brata..“, čo chápeme tak, že ju podpísal v prospech brata, na jeho účet, čo je potvrdené ďalšími slovami svedka, podľa ktorých peniaze odovzdal bratovi (Zápisnica z pojednávania zo dňa 23.06.2016). Brat žalovaného taktiež uviedol, že protistrana, t. j. konateľ spoločnosti Lesopartner, s.r.o. vedel, že zmluvu podpisuje brat žalovaného. Je potrebné zdôrazniť, že prípadné plnomocenstvo môže byť udelené aj ústne (podľa ustanovenia § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka, obligatórne sa vyžaduje písomná forma splnomocnenia len pre prípad, že úkon na ktorý sa osoba splnomocňuje sa má uskutočniť v písomnej forme). Z výpovede žalovaného nevyplýva, že by vyslovil nesúhlas s konaním svojho brata, naopak, prijal peniaze utŕžené z predaja dreva, ktoré po odpočítaní svojich nákladov poslal poštovou poukážkou žalobcom (tí tieto peniaze neprijali). Toto konanie možno, podľa nášho názoru považovať za tzv. ratihabíciu, t. j. dodatočné schválenie úkonu konkludentným právnym úkonom - prijatím ceny za vyrúbané drevo. Z ďalších úkonov, akými sú podanie daňového priznania, v ktorom uviedol tento príjem, zaplatenie zdravotného odvodu z tohto príjmu len potvrdzujú, že zmluva bola uzavretá v prospech žalovaného a že on bol ten, kto disponoval peňažnými prostriedkami, ktoré boli vyplatené podľa zmluvy. Výsluchom svedka, P. M., konateľa spoločnosti Lesopark, s.r.o. zo dňa 11.08.2016 bolo potvrdené, že kúpna cena bola vyplatená žalovanému, a to, citujeme: „S tým, že sme mu vyplatili aj za podiely ostatných spoluvlastníkov.“ Dokonca v ďalšej časti výpovede explicitne uvádza, že uzatváral zmluvu jedine s U. Y. R. E. X.. Tento svedok tiež potvrdil, že zmluva nebola uzavretá pod nátlakom a že bolo v záujme žalovaného zinkasovať cenu za výrub dreva. Taktiež povedal, že ním vyčíslené náklady nezodpovedajú primeraným nákladom na vyčistenie pozemku. Práve náklady, ktoré vyčísliť žalovaný a odrátať ich od zinkasovanej sumy (čo by asi nerobil, keby reálne týmito peňažnými prostriedkami nedisponoval), a ktoré boli aj konateľom spoločnosti Lesopartner, s. r.o. označené za neprimerané, považujeme za nedôvodne uplatnené formou kompenzačnej námietky. Medzi dôvody, pre ktoré sme názoru, že žalovaný nebol oprávnený si tieto náklady započítať proti podielom na kúpnej cene dreva jednotlivých žalobcov, patrí skutočnosť, že tak ako samotný výrub bol uskutočnený bez súhlasu žalobcov, tak to bolo aj pri rozhodovaní o nevyhnutných nákladoch, resp. nákladoch na prípadné odstránenie haluziny. Aj túto činnosť možno považovať za jeden zo spôsobov hospodárenia so spoločnou vecou, ktoré sa podľa ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka uskutočňuje rozhodovaním vlastníkov väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Rozhodovanie o spoločnej veci vnímame ako možnosť každého spoluvlastníka vyjadriť sa k určitému spôsobu hospodárenia - ekonomického nakladania s vecou. Pokiaľ však vlastník nemal možnosť sa vyjadriť k určitému postupu, pretože nevedel o úmysle uskutočniť ho, tak nemožno hovoriť o „rozhodovaní“. Samotnému rozhodnutiu malo predchádzať hlasovanie spoluvlastníkov, ktorého výsledok by bol záväzný pre každého z nich. Zákon teda priznáva právo podieľať sa na hospodárení s vecou každému spoluvlastníkovi bez ohľadu na veľkosť spoluvlastníckeho podielu. A contrario, rozhodovanie väčšinou neznamená, že hospodáriť s vecou môže len väčšinový vlastník. Domnievame

sa, že žalovaný nebol oprávnený postupovať tak, že si z celej prijatej kúpnej ceny (t. j. vrátane podielov žalobcov) uhradil náklady na zdravotné poistenie (t. j. vo svoj prospech zaplatil vyšší odvod do zdravotne poisťovne, než na aký bol povinný zo svojho podielu a zároveň znemožnil ostatným spoluvlastníkom splniť si túto povinnosť vo vlastný prospech) a takisto nebol oprávnený priznať celú sumu ako svoj príjem, z ktorého bola následne odvedená daň z príjmu. Jednotlivé podiely sú príjmom žalobcov a tieto postupy mali byť uplatnené nimi, jednotlivito. Vzhľadom k tomu nepovažujeme sumu, ktorú mal žalovaný v úmysle vyplatiť žalobcom za dostatočnú. Naopak máme za to, že im mali byť vyplatené časti kúpnej ceny podľa prislúchajúcich podielov a následne sa malo spoločne rozhodovať o upratovaní haluziny. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že celý podiel na kúpnej cene bol vyplatený aj U. Y., ktorý tiež rokovo so spoločnosťou Lesopartner, s. r.o. a ten následne postupoval v zmysle zákonných povinností. Žalovaný nepreukázal hodnoverným spôsobom, že vynaložené výdavky boli použité v súvislosti so starostlivosťou o tento konkrétny pozemok, na ktorom bol uskutočnený výrub, resp. v súvislosti s výrubom dreva a následným vypratáním haluziny. Napr. náklady na kolký sú len potvrdené dokladom o kúpe, ale nie je nijako preukázané, že boli použité v súvislosti so záväzkom odpratať haluzinu. Nie je nám zrejmé ani to, na aký účel dal žalovaný zhotovovať identifikačné mapy a či súviseli s týmto prípadom, resp. za akým účelom si dal vyhotovovať listy vlastníctva a mapy, zrejme použiteľné na právne úkony, keďže uvádza, že boli okolkované. V zmluve sa neuvádza, že je potrebné predložiť list vlastníctva - a ak by aj bolo, tak poplatok vyhotovenie jedného listu vlastníctva v tom čase stálo 8,- €. Tiež žalovaný neuviedol za akým účelom bolo potrebné uhradiť naftu za výjazd úradnej osoby a potom zase vyúčtovava náklady na naftu vo výške 151,46 €, pričom však nepreukázal v akej súvislosti použil túto naftu, či ju použil on alebo iná osoba, resp. akým motorovým vozidlom. Za meranie parcely bolo vyúčtovaných 198,- € a ostatné parcely 208,- € (predmetom výrubu bola len jedna parcela) pričom takisto nie je nijako preukázané, čo sa malo zamerať, resp. sa zameralo - ak bol vyhotovený geometrický plán, tak mal byť predložený, i keď nám nie je známe za akým účelom by mal byť vyhotovený a vzbudzuje to skôr dojem, že sa tieto úkony týkajú skôr iného konania a nie sú predmetom prejednávania v tomto konaní. Žalovaný v odvolaní poukazuje aj na námietku premlčania nároku, resp. nárokov vznesených jednotlivými žalobcami. Pri jej uplatnení poukazuje na vyjadrenie žalobkyne v 2. rade na pojednávaní konanom dňa 02.06.2018, v ktorom uviedla, že sa o vyplatení kúpnej ceny dozvedeli od U. Y. niekedy na jar alebo v lete 2012. Termín jar a leto sú podľa nášho názoru príliš všeobecné na to, aby sa na ich základe dalo určiť plynutie subjektívnej premlčacej lehoty. Pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty je nevyhnutné určiť konkrétny deň, kedy začala plynúť. Rovnako nemožno určiť plynutie lehoty rovnako pre každého zo žalobcov, keďže sa jedná o subjektívnu lehotu závislú na vedomosti konkrétneho oprávneného subjektu. Samotný zákon v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje plynutie premlčacej lehoty pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia tak, že sa premlčí za dva roky odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. T. j. poznanie konkrétneho dňa, kedy boli splnené zákonné podmienky pre začatie plynutia premlčacej lehoty je nevyhnutným predpokladom pre správne určenie plynutia premlčacej lehoty. Pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty musia byť oba zákonné predpoklady splnené súčasne, t. j. vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a vedomosť o tom, kto sa obohatil. Nesplnenie jednej z nich znemožňuje začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Podotýkame, že žalobcovia nie sú z Rejdovej ani z Dobšinej a informácie získavajú väčšinou len sprostredkovane, pričom nie každá získaná informácia je hodnoverná. V súvislosti s výpoveďou žalobkyne v 2. rade predpokladáme, že došlo k nesprávnemu zápisu roku a že sa tak stalo až v roku 2013. Rovnako situáciu, že niekto niečo povedal (v tomto prípade U. Y.), nepovažujeme za dostatočne presvedčivo preukázaný začiatok plynutia premlčacej lehoty. Za hodnoverný spôsob a okamih, ktorým bola nespochybniteľne preukázaná skutočnosť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu (bez právneho dôvodu) a zároveň bolo preukázané, kto sa na úkor žalobcov obohatil, považujeme podacie lístky, ktorými mal žalovaný v úmysle vyplatiť žalobcov v sume 22,- € - 34,- €. Tie sú zo dňa 30.07.2013 (čo by bolo v zhode s výpoveďou žalobkyne v 2. rade o jari alebo lete, kedy sa to dozvedeli). Možno predpokladať, že nasledujúci deň boli žalobcom tieto skutočnosti známe. Lehota premlčania teda zrejme mohla začať plynúť od 01.08.2013, i keď nie je zrejmé, či u všetkých žalobcov došlo k prijatiu, resp. oznámeniu platby (peňažné prostriedky totiž odmietli prevziať) v rovnaký deň. Na základe uvedeného považujeme vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhujeme, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne a zároveň priznal žalobcom náhradu trov konania voči žalovanému.

10. Odvolací súd postupom podľa § 385 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok a vzhľadom na námietky odvolateľa o premlčaní nárokov žalobcov zistil, že

odvolanie je opodstatnené, a to z dôvodov podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP s prihliadnutím na ust. § 379 a § 391 ods. 2 CSP.

11. Podstatným dôvodom v odvolaní žalovaného je skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 220 ods. 2 CSP, lebo v odôvodnení neuviedol zreteľne a nevymedzil kedy začala premlčacia doba a len prijal záver, že nárok nie je premlčaný.

12. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že podľa § 220 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zákonom predpísaným spôsobom podľa jeho názoru preukázané a ktoré nie, prípadne tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci významné a ktoré bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj preukázanej i nepreukázanej skutočnosti (skutkovom zistení) má súd stručne a jasne uviesť ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov vychádzal a z čoho vychádza jeho právny záver, ako tieto dôkazy podľa § 191 až § 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné a prečo nevyhoveli všetkým návrhom strán sporu na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvo návrhov strán sporu na vykonanie dôkazov a podobne a má odôvodniť tak rozhodnutie, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

13. Kľúčovou v tomto spore je namietaná otázka premlčania, lebo žalobkyňa v 2. rade na pojednávaní mala uviesť, že sa dozvedela o tom, že odporca mal vyplatenú kúpnu cenu niekedy na jar alebo v lete 2012, a to do U. Y., ktorý sa ich pýtal, či aj oni dostali za svoj podiel, keďže žalobcovia podali žalobu dňa 8.12.2014, z opísaných skutočností nesporne vyplýva, že žalobcovia mohli podať žalobu po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dvoch rokov.

14. Odôvodnenie rozsudku, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou Lesopartner, s.r.o. Rožňava zmluvu o výrube dreva (nesprávne v bode 22. odôvodnenia rozsudku je uvedené, že ide o výrobu dreva - poznámka odvolacieho súdu), a to aj v mene žalobcov a hodnotu za výrub dreva prevzal žalovaný aj za ostatných spoluvlastníkov a preto toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobcom vydať, čo malo byť preukázané, že sa výrub dreva mu boli vyplatené žalovanému aj za ostatných spoluvlastníkov peniaze, tento záver je predčasný a zatiaľ nepreukázaný.

15. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov:

- a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý v odvolaní nebol dotknutý,
- b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, ...

16. So zreteľom na § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší podľa § 389 ods. 1 písm. b) len, ak
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy a nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo ...

18. Z cit. zák. ustanovení je treba vychádzať v tomto spore, pretože kľúčovou otázkou, ktorú treba vyriešiť, je námietka premlčania a k tejto námietke neexistuje v odôvodnení rozsudku jasné a presvedčivé odôvodnenie. Žalovaným spochybnený začiatok premlčania, lebo podľa jeho názoru premlčacia doba bola dva roky a žalobcovia podali žalobu po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, nebola zistená a navyše nestačí len konštatovať štatisticky v odôvodnení rozsudku, čo uviedol vypočutý svedok U. Y., čo uviedol svedok P. X. a napokon svedok P. M., ale treba aj vyhodnotiť dôkazy, pretože podstatným zistením má byť skutočnosť kedy sa žalobkyňa v 2. rade mala dozvedieť (podľa jej názoru na pojednávaní 2.6.2016 v neurčitom čase), že žalovaný mal vyplatenú kúpnu cenu niekedy v roku 2012 od U. Y., ale v určitom ročnom období.

19. Je rozdiel kedy začína kalendárne jar, alebo leto 2012 a kedy končí, preto je potrebné opätovne vypočítať žalobcov na túto skutočnosť a ďalej treba vypočítať svedka U. Y.W.C.H. kedy sa tak stalo a

ak vzniknúť pochybnosti a nezrovnalosti vo výpovediach, je potrebné vykonať aj konfrontáciu medzi stranami sporu ako aj konfrontáciu medzi žalobkyňou v 2. rade a svedkom U. Y..

20. Len po takto vykonanom dokazovaní bude možné ustáliť počiatok premlčacej lehoty, pretože jednoznačne správne zistil súd prvej inštancie, že ide o bezdôvodné obohatenie a premlčacia doba podľa § 107 OZ je v takomto prípade zákonom stanovená dva roky.

21. Podľa § 391 ods. 2, 3 CSP odvolací súd ukladá súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie v tomto smere a v prípade potreby vyzvať aj odvolateľa na ďalšie návrhy na dokazovanie so zreteľom na sudcovskú koncentráciu konania. Len po presvedčivom odôvodnení rozsudku ohľadne vznesenej odvolacej námietky o premlčaní nárokov žalobcov (ktorú vzniesol ešte pred štyrmi rokmi v konaní) a po vyhodnotení dôkazov bude možné v tomto konaní opätovne rozhodnúť, pričom odvolací súd nemohol ešte zaujať právny názor ohľadne námietky premlčania, lebo nebol dostatočne zhromaždený skutkový stav ohľadne počiatku premlčacej doby, keďže žaloba bola podaná podľa prezentačnej pečiatky 8.12.2014 na Okresný súd Rožňava.

22. V novom rozhodnutí potom súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 2 CSP.

23. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.